

ת"פ 11186/08/11 - מדינת ישראל נגד אלחנן בוזגלו- עניינו הסתיים, גדליה כהן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 11186-08-11 מדינת ישראל נ' בוזגלו ואח'

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד

1. אלחנן בוזגלו- עניינו הסתיים
2. גדליה כהן ע"י עו"ד לורה בר אלון

הנאשמים

גזר דין- נאשם מס' 2

רקע

נאשם מס' 2 (להלן: **הנאשם**) הורשע לאחר שמיעת הוכחות בשני אישומים, בהם יוחסו לו עבירות תקיפת עובדי ציבור, נהיגה פוחזת ברכב, השחתת פני מקרקעין והעלבת עובד ציבור.

על פי עובדות הכרעת הדין הנוגעות לאישום הראשון, ביום 4.1.08 הדביקו שני הנאשמים מודעות על ארון חשמל או תיבת סעף ושני פקחי עירייה בקשו את פרטיהם. כאשר התבקשו השניים להזדהות, הם קיללו את הפקחים ותקפו אותם. מבין השניים, נאשם מס' 1 (להלן: **בוזגלו**) אשר נטל את החלק הפעיל יותר, חנק את אחד הפקחים וקרע את השרשרת שלו. הנאשם מצדו, דחף את אותו פקח והכה אותו בלחיו הימנית. בוזגלו גם איים על הפקחים כי "יזיין אותם".

בשל אלו, הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת עובד ציבור, העלבת עובד ציבור והשחתת פני מקרקעין וזוכה מחמת הספק מעבירת איומים.

על פי עובדות הכרעת הדין הנוגעות לאישום השני, ביום 17.3.08 הדביק הנאשם יחד עם אחר מודעות על קיר בית. שני פקחי עירייה בקשו את פרטיו. כאשר התבקש הנאשם להזדהות סרב, נכנס למכוניתו וניסה לעזוב את המקום. אחד הפקחים ניגש אליו וביקש ממנו שוב להזדהות ואז הנאשם דחף את הפקח והכה אותו באגרוף בבטנו. הפקח השני עמד לפני מכוניתו של הנאשם והנאשם האיץ לעברו באופן שאילץ את הפקח לחמוק הצידה על מנת להמנע מפגיעה ואז ברח מהמקום בנסיעה מהירה לאחור.

בשל אלו, הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת עובד ציבור, נהיגה פוחזת של רכב והשחתת פני מקרקעין.

עמדות הצדדים

עמוד 1

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת מעשי הנאשם, המנעותו מלקבל אחריות למעשיו, תסקיר שירות המבחן השלילי והעובדה שנמצא לא מתאים לרצות מאסר בעבודות שירות. בשל אלו עתר להשית על הנאשם עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לפקחים.

ב"כ הנאשם שמה דגש על חלוף הזמן מאז הארועים והשינוי שחל בנסיבותיו של הנאשם מאז הארועים. כן הציעה הסברים שונים מדוע נמצא הנאשם לא מתאים לרצות מאסר בעבודות שירות ובקשה להפנותו לקבלת חוות דעת נוספת של הממונה. עוד הפנתה לענשו של נאשם מס' 1, אשר למרות עברו הפלילי המכביד נדון לחודש מאסר בעבודות שירות בלבד.

מתחם העונש ההולם

שני האישומים עניינים דומה - תקיפת פקחי עירייה על מנת למנוע מהם מתן דו"חות לנאשם בגין הדבקת מודעות ללא היתר. באישום הראשון הנאשם קילל את הפקחים. באישום השני הגדיל עשות ונמלט מהמקום באופן שסיכן את אחד הפקחים אשר הנאשם כמעט ופגע בו במכוניתו.

עבירות אלו מגלות זלזול בשלטון החוק ובכבודם ושלמות גופם של הפקחים. תחילתן בחטא - הדבקת המודעות ללא היתר - וסופו בתקיפת הפקחים אשר חטאם היה מילוי תפקידם.

לא ניתן לגלות סלחנות או סובלנות לתקיפת הפקחים. המדובר בעובדי ציבור הנמצאים במגע יומיומי עם הציבור, לשם אכיפת החוק ושמירה על הסדר הציבורי. מלאכתם של עובדי הפיקוח העירוני קשה, שוחקת וכפוית טובה, וכרוכה פעמים רבות בעימותים עם מפרי חוק דוגמת הנאשם. לא ניתן לקבל נקיטת אלימות, איומים או עלבונות כלפיהם.

בשל הדמיון שבין העבירות וסמיכות הזמנים שבביצוען, אקבע לשתיהן מתחם העונש אחד, שנע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1988. מטעוני ב"כ עולה כי נישא לפני זמן קצר בחו"ל.

לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2005 נדון למבחן ללא הרשעה בגין עבירות של תקיפה, איומים, שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רשיון.

בשנת 2008 הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר ונדון למאסר מותנה.

בשנת 2011 הורשע בשימוש פחזני בחומר דליק ונדון למאסר מותנה.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מקבל למעשיו אחריות חלקית בלבד. מהתסקיר עולה, כי הנאשם הציג בפני השירות את אותה גרסה אותה הציג בעדותו לפני, כאילו לא נהג כלל באלימות כלפי הפקחים - גרסה אשר נדחתה על ידי.

להערכת השירות, הנאשם "בבסיס אישיותו הניבועל עמדותה מטשטשות מעותפילית שלהתנהגויות אלימות

תוך שעולה קושי בעמידה בגבולות חיצוניים והפנמת גבולות המותר והאסור וכי הוא **"מתקשה לגלות ותבנה כלפיה התנהגותה אלימה"** ומטיל האחריות למעשיו על גורמים חיצוניים. כל אלה מהווים על פי השירות גורמי סיכון למעורבות פלילית בעתיד.

המלצת שירות המבחן היא להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות וכן פיצוי למתלוננים.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

ביום 17.8.14 התקבלה חוות דעת ראשונה של הממונה על עבודות השירות. עלה ממנה, כי הנאשם טען בפני הרופא הבודק, כי הוא סובל מכאבי גב כרוניים, אשר אינם מדווחים על ידי הרופא המטפל בו. עוד עלה, כי הנאשם צורך מריחואנה דרך קבע ועל כן אינו מתאים לרצות מאסר בעבודות שירות.

בעקבות חוות הדעת, הודיעה ב"כ הנאשם בישיבה שהתקיימה ביום 7.9.14, כי הנאשם כשיר לבצע כל עבודה מן הבחינה האורתופדית, ולדבריו אינו משתמש בסמים כיום, אלא מדובר היה בשימוש חולף. לאור זאת ביקשה להפנות הנאשם לממונה פעם נוספת.

בהחלטה מאותו יום הפנית את הנאשם לממונה, ואישרתי לממונה לבצע לנאשם בדיקות לגילוי סמים ככל שיראה לנכון. עוד הוריתי לנאשם לבצע עד ליום 10.9.14 בדיקה לגילוי סמים באופן פרטי ולהציגה לממונה.

ביום 22.9.14 התקבלה הודעה מן הממונה, כי ביום 21.9.14 זומן הנאשם לבדיקה לגילוי סמים ביום 22.9.14, אך סרב להתייצב וטען כי יוכל להגיע רק בחודש אוקטובר.

ביום 19.10.14 התקבלה חוות דעת שניה של הממונה על עבודות השירות, לפיה הנאשם אינו כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות, וזאת בשל סירובו למסור בדיקות לגילוי סמים.

לטענת ב"כ הנאשם, יש להורות לממונה על עבודות השירות לבדוק את הנאשם פעם נוספת לשם בחינת התאמתו. לדבריה הנאשם ביצע בדיקת סמים אשר נמצאה תקינה, אותה הציגה לבית המשפט (במ/2) והסיבה לאי התייצבותו לפני הממונה כאשר זומן היא "מחויבויות קודמות" שלו שלא ניתן היה לדחותן (ר' פניית הנאשם לממונה במ/3).

לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, לא ראיתי להפנות הנאשם פעם נוספת לממונה על עבודות השירות:

הנאשם הודה בפני הממונה כי הוא משתמש בסמים. בדיון לפני נטען כי מדובר היה באפיזודה קצרה חולפת **"ונכון לעכשיו אינו משתמש בסם כלשהו"**. חרף זאת, כאשר זומן לבדיקה לגילוי סמים, סרב להתייצב - והסבריו לענין זה אינם יכולים להתקבל. יש הגיון רב בהזמנת אדם לבדיקה לגילוי סמים ללא התראה מוקדמת, במיוחד כאשר יש בסיס ממשי לחשד כי אותו אדם נוהג לצרוך סמים.

לא נתתי כל משקל לבדיקת הסמים אותה הציגה ב"כ הנאשם (במ/2). מדובר בתדפיס של הודעת דואר אלקטרוני, הנחזה להיות בדיקה לגילוי סמים. אין בתדפיס פרטי המעבדה, שם הבודק והכשרתו או מקום הבדיקה. כמו כן, מס' הזיהוי של הנבדק בתדפיס הוא מספר הטלפון של הנאשם, ולא מס' תעודת הזהות שלו. בשולי הדברים אציין, כי גם בשמות חלק מן הסמים שנבדקו נפלו טעויות כתיב, עניין אשר אינו מוסיף מהימנות. המעט שניתן לומר על המסמך הוא, כי אמיתותו ומקוריותו מוטלות בספק גדול וקשה מאוד להגיע ממנו למסקנה בדבר נקינותו של המשיב מסמים.

משכך, מקובלת עלי לחלוטין עמדת הממונה, כי סירובו של הנאשם לבדיקה שקול כהודאה כי הוא ממשיך להשתמש בסמים ומכאן, מקובלת עלי פסילתו מלבצע עבודות שירות. אוסיף עוד, כי טענות הנאשם ביחס לבעיותיו הרפואיות, אשר לא נתמכו ברישומים רפואיים, מחזקות מסקנה זו ומלמדות על חוסר התאמתו של הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתי העדר נטילת אחריות, המתבטאת הן בכפירתו במיוחס לו וניהול הוכחות, הן באמור בתסקיר שירות המבחן ואף בהתנהלותו מול הממונה על עבודות השירות. כן זקפתי לחובתו עברו הפלילי, המלמד כי הארועים מושא כתב האשום אינם הסתבכותו היחידה עם החוק.

אבהיר, כי אינני מחמיר עם הנאשם בשל ניהול התיק, אך לא ניתן לזקוף לזכותו קבלת אחריות או חסכון בזמן שיפוטי, כפי ששקלתי לזכות נאשם מס' 1 (ר' בהמשך).

מנגד, חלוף הזמן במקרה זה הוא גורם משמעותי. כתב האשום הוגש למעלה משלוש שנים לאחר הארועים והמאשימה אתרה את הנאשם רק בשנת 2013. גם אם חלוף הזמן מאז נבע מכפירתו של הנאשם והצורך לשמוע העדויות בתיק, לא ניתן להתעלם מכך שחלפו מאז המעשים למעלה משש שנים. לענין זה השפעה משמעותית על קביעת ענשו של הנאשם בתוך גבולות המתחם.

נתון נוסף הוא העונש אשר נגזר על בוזגלו, נאשם מס' 1. בוזגלו הורשע באישום הראשון, וחלקו בו היה משמעותי יותר מאשר זה של הנאשם, וכן באישום דומה נוסף בו הדביק מודעות ללא אישור ואיים על פקח אשר ביקש את פרטיו כי "יזיין אותו". חרף העובדה כי לבוזגלו עבר מכביד, הכולל הרשעות במגוון עבירות ובהן אלימות, היזק לרכוש וסחיטה, בגינן אף ריצה מאסר של שלוש וחצי שנים, הגיעה עמו המאשימה להסדר טיעון בו עתרו שני הצדדים להשית עליו עונש של חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות. בגזר דינו של בוזגלו ציינתי כי לאור עברו המכביד וחומרת העבירות בהן הורשע הסדר הטעון נוטה לקולא, אך לא סטייתי ממנו לאור חלוף הזמן והודאתו.

לאור כל אלה, לו היה הנאשם מתאים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות, הייתי משית עליו בין חודשיים לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך זו. לאור חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, לא ראיתי מנוס מלהשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי ממש, אך לתקופה קצרה יותר.

סיכום

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודש מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 11.1.15.
- ב. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע, למעט השחתת פני מקרקעין, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שבועיים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של השחתת פני מקרקעין תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. פיצוי למתלוננים דני מועלם ורחמים חיים, עדי התביעה מס' 1 ו-13, בסך 2,500 ש"ח לכל אחד. הסכום

ישולם עד ליום 1.1.15.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 11.1.15 עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

ניתן היום, א' כסלו תשע"ה, 23 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.